

krænkende og imod grundlæggende principper i dansk handicappolitik.

Svar (23/1 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Ifølge servicelovens § 83 betaler beboere med højeste eller mellemste førtidspension, der bor i amtskommunale boformer efter servicelovens § 92, servicebetaling. Tilsvarende gælder for førtidspensionister, der bor i kommunale plejehjem, der drives i medfør af servicelovens § 140.

Bestemmelsen om servicebetaling for beboere i amtskommunale boformer og i kommunale plejehjem, blev indført med virkning fra 1. januar 1994, hvorefter førtidspensionister med mellemste eller højeste førtidspension bibeholder førtidspensionen, når de flytter i en amtskommunal boform eller i plejehjem.

Som et led i førtidspensionsreformen bortfalder kravet om den særlige servicebetaling for førtidspensionister, der får tilkendt pension efter 1. januar 2003. Kommuner og amter er i den forbindelse blevet kompenseret for de manglende indtægter.

Udgiften ved ophævelse af servicebetalingen for personer med ophold i boformer efter servicelovens §§ 92 og 140, vil derfor være faldende over tid i takt med, at antallet af førtidspensionister, der har fået tilkendt førtidspension før 1. januar 2003 falder.

På grund af de udgiftsmæssige konsekvenser har regeringen ikke umiddelbart planer om at ophæve servicebetalingen for personer, der modtager førtidspension efter de gældende regler.

Det kan oplyses, at der vil være mulighed for nedsættelse af servicebetalingen for personer, der på grund af deres handicap har nødvendige udgifter i forbindelse med individuelle aktiviteter uden for botilbudet, som ikke dækkes som led i botilbudet. Der skal være tale om individuelle aktiviteter i forbindelse med deltagelse i de almindelige samfundstilbud og det sociale liv, og kun når der på grund af den pågældendes handicap er særlige udgifter forbundet med deltagelse i aktiviteteten.

Bilag vedlagt: Der henvises til svar på spørgsmålene 33,34,35,36(Alm.del – bilag 2.samling bilag 73). (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1382

Til socialministeren (14/1 03) af:

Pia Kristensen (DF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at amtsældrerådene kan blive lovfæstet på lige fod med ældreådene?«

Begrundelse

Det er amtsældrerådernes opfattelse, at de påtager sig for mange opgaver for ældrerådene og dermed sparer amterne for en del arbejde og tid. Derfor mener amtsældrerådene, at det er uforståeligt, at kørselsudgifter, som er en bagatel for amterne, ikke honoreres.

Svar (21/1 03)

Socialministeren (Henriette Kjær):

Kommunalbestyrelsen har i medfør af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område pligt til at nedsætte et ældreråd.

Udgifterne til ældrerådets virksomhed afholdes af kommunalbestyrelsen, der også stiller lokaler og – hvis rådet ønsker det – sekretariatsbistand til rådighed. Kommunalbestyrelsen kan endvidere afhængig af de lokale forhold beslutte at dække evt. faktiske udgifter, som er forbundet med at bestride hvervet, såfremt kommunen vurderer, at der er tale om udgifter ved ældrerådets virksomhed.

Kommunalbestyrelsen har ikke hjemmel til at udbetale diæter eller godtgørelse for tabt arbejdsfortjeneste, befordring, m.v. til medlemmer af ældrerådet.

Amtsrådet kan beslutte, at der skal nedsættes et ældreråd i amtsligt regi. Amtsrådet er dog ikke forpligtet til dette. Nedsættes der et amtsældreråd kan regelsættet fra ældrerådene benyttes som inspiration i forhold til arbejdsopgaver, valgafhandling, m.v.

Jeg har ikke planer om at lovfæste amtsældreråd. Dels er der stort set allerede indført amtsældreråd i samtlige amter på lokalt initiativ. Dels hører de sundhedsfaglige spørgsmål, som amtsældreråd typisk beskæftiger sig med, ikke under mit område.